

РЕШЕНИЕ

№ 21947

гр. София, 02.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.05.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Теодора Милева

ЧЛЕНОВЕ: Мария Владимирова

Петър Савчев

при участието на секретаря Иванка Александрова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **10972** по описа за **2025** година докладвано от съдия Мария Владимирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба, подадена от Г. И. Ц., чрез адв. К. М., против решение № 2901/29.07.2025 г. по НАХД № 6462/2024 г. на СРС, 17 състав. С решението е потвърдено Предупреждение № 11-01-1050/08.03.2024 г., издадено от директора на Агенцията за държавна финансова инспекция, с което на основание чл. 28, ал. 1 от ЗАНН Г. И. Ц., ЕГН [ЕГН], е предупредена за констатирано нарушение на чл. 13, ал. 3, т. 1 от ЗФУКПС.

В жалбата се твърди, че оспореното решение е недопустимо, неправилно, постановено в нарушение на закона, постановено е при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Твърди се, че датата на извършване на нарушението е 01.01.2021 г., поради което предвиденият в закона давностен срок от четири години и половина е изтекъл на 01.07.2025 г., тоест още преди постановяване на въззивното решение. В този смисъл се иска отмяна на решението и постановяване на друго по съществото на спора, с което да бъде отменено предупрежданието. При условията на евентуалност се иска обезсилване на въззивния съдебен акт поради изтекла абсолютна давност, отмяна на предупрежданието и прекратяване на административнонаказателното производство. Претендират се разноски по списък за две съдебни инстанции.

В съдебно заседание касаторът се представлява от адв. М., който поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ.

Ответникът – директор на Агенцията за държавна финансова инспекция, редовно уведомен, се

представлява от юрк. М., който моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна. Подробни съображения развива в писмено становище от 29.05.2026 г.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, II касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл. 211 от АПК от надлежна страна и при наличие на правен интерес от оспорване. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Районният съд, въз основа на събраните писмени и гласни доказателства, е установил от фактическа страна следното:

На 01.01.2021 г. е бил сключен граждански договор № 001 от 01.01.2021 г., с който Държавно предприятие „Научно-производствен център“ е възложило на С. И. Г. следното: „1. Участие при изготвянето, консолидирането и представянето на Отчет за касово изпълнение на бюджетите, на сметките за средства от Европейския съюз и на сметките за чужди средства през 2021 г. към МФ; 2. Консултации, свързани с изготвянето на месечните М. V2; 3. Становище и участие в изготвяне на месечни и тримесечни отчети за касово изпълнение; 4. Годишни касови отчети от 01.01.2021 г. до 31.12.2021 г.“.

Със заповед от 01.06.2023 г. директорът на АДФИ е възложил на св. С. В. П. - главен инспектор от отдел Втори, дирекция „Инспекционна дейност“ при АДФИ да извърши финансова инспекция на Държавно предприятие „Научно-производствен център“, [населено място] със задача „Проверка относно спазване на нормативната уредба, поднормативните актове и указанията на министъра на финансите в областта на планирането, изпълнението и отчитането на бюджета на предприятието за 2021 г.“. Възложено бил офинансовата инспекция да се извърши за срок от 40 работни дни, с начална дата 05.06.2023 г. и крайна дата 28.07.2023 г.

Срокът за извършване на инспекцията е удължаван със заповеди на директора на АДФИ от 26.07.2023 г. и от 29.08.2023 г.

В хода на проверката е установено, че Държавно предприятие „Научно-производствен център“ попада в обхвата на държавната финансова инспекция като държавно предприятие по чл. 62, ал. 3 от Търговския закон като организация от публичния сектор, съгласно разпоредбата на чл. 2, ал. 2, т. 7 от Закона за финансовото управление и контрол в публичния сектор.

За инспектирания период дружеството е представлявано от Г. И. Ц., директор на ДП НПЦ и ръководител на организацията, съгласно § 1, т. 8 от ДР на ЗФУКПС, като е вменена управленска отговорност за осъществяване на финансовото управление и контрол в посоченото дружество. Съгласно чл. 4, ал. 1 от ЗФУКПС директорът на ДП НПЦ е отговорен за определяне на целите на организацията, идентифициране на рисковете за постигането им и за въвеждане на адекватни и ефективни системи за финансово управление и контрол в съответствие с изискванията на този закон.

С констативен протокол № 1 от 01.09.2023 г. св. С. П. е извършила проверка на граждански договори, сключени между ДП НПЦ и трети лица, като било установено, че при подписване на описаните в протокола договори не е приложена контролна дейност „система за двоен подпис“, а именно, че договорите били подписани от Г. Ц. - директор и Възложител и съответните Изпълнители, но същите не са подписани от главен счетоводител на ДП НПЦ. Сред описаните в констативния протокол договори бил и процесният граждански договор № 001 от 01.01.2021 г. Възнаграждението по договора в размер на 1 000,00 лв. било изплатено на 17.12.2021 г. с

преводно нареждане № E03922.

За така констатираното нарушение на чл. 13, ал. 3, т. 1 от ЗФУКПС бил съставен АУАН № 11-01-1050/19.09.2023 г, въз основа на който е издадено и обжалваното предупреждение.

За да потвърди така издаденото предупреждение СРС е приел, че законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора, като съдът е анализирал събраните по делото доказателства и относимата правна уредба към датата на извършване на процесното нарушение. Мотивиран е извод, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, а материалния закон е приложен правилно.

Според разпоредбата на чл. 218 от АПК касационният съд е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението, но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно.

Съдът намира за основателно възражението на касатора за изтекла след постановяване на решението абсолютна погасителна давност по чл. 81, ал. 3 от НК. Съгласно Тълкувателно постановление № 1/27.02.2015 г. по тълкувателно дело № 1/2014 г. на ОСС на НК на ВКС и ОСС от II колегия на ВАС, давността е период от време, определен от закона, с изтичането на който титулярът на едно право губи предоставената от закона възможност да го осъществи. Давността се прилага служебно, като държавата губи материалното си право да наложи наказание на дееца и да изпълни вече наложеното му наказание, като се погасява наказателната отговорност и прави наказателното производство недопустимо. В т.2 от диспозитива на цитираното тълкувателно постановление е прието, че разпоредбата на чл. 11 ЗАНН препраща към уредбата относно погасяване на наказателното преследване по давност в Наказателния кодекс, доколкото давността е обстоятелство, изключващо наказателната отговорност и ЗАНН не съдържа уредба на абсолютната давност. Погасяването на наказателното преследване е уредено в глава IX-та от НК, като сроковете са обусловени от вида и размера на предвиденото за съответното нарушение наказание.

Продължителността на погасителната давност за административни нарушения, съгласно чл. 80, ал. 1, т. 5 НК във вр. с чл. 11 ЗАНН е 3 години. Съгласно чл. 80, ал. 3 НК вр. чл. 11 ЗАНН срокът ѝ тече от довършването им; спира на основание чл. 81, ал. 1 НК вр. чл.11 ЗАНН, ако преследването зависи от разрешаване на предварителен въпрос с влязъл в сила съдебен акт; прекъсва се по чл. 81, ал. 2 НК вр. чл.11 ЗАНН с всяко действие на надлежните органи, предприето по отношение на преследваното лице, след което започва да тече нов давностен срок. Независимо колко пъти и за какъв период от време давността е спирана и прекъсвана, съгласно чл. 81, ал. 3 НК вр. чл.11 ЗАНН преследването на всяко административно нарушение се изключва, ако е изтекъл срок, който с една втора надвишава 3 – годишния срок чл. 80, ал. 1, т. 5 НК вр. чл. 11 НК, тоест с изтичането на 4 години и 6 месеца. В случая не е спорно, че нарушението е извършено на 01.01.2021 г., поради което и абсолютната давност за наказателно преследване е изтекла на 01.07.2025 г. Във връзка с това настоящият състав констатира, че дори към момента на постановяване на въззивното решение – 29.07.2025 г. абсолютната давност вече е била изтекла.

С оглед горното, касационният състав намира, че решението на СРС следва да бъде обезсилено, а вместо него следва да бъде постановена отмяна на Предупреждение № 11-01-1050/08.03.2024 г., издадено от директора на АДФИ, и прекратяване на административнонаказателното производство, образувано срещу Г. И. Ц. с АУАН № 11-01-1050/19.09.2023 г.

Съобразно изхода на спора в полза на касатора следва да се присъдят сторените по делото разноски за две съдебни инстанции в общ размер на 1079,11 евро, от които 440 евро адвокатско възнаграждение за производството пред АССГ, платено в брой съгласно договор за правна помощ от 21.05.2026 г. /л. 21/, както и 1250 лева /639,11 евро/ - адвокатско възнаграждение за

производството пред СРС платено в брой по договор за правна защита от 07.04.2025 г. /л. 86 от делото на СРС/.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 и чл. 222, ал. 1 от АПК, Административен съд София – град, II касационен състав,

Р Е Ш И :

ОБЕЗСИЛВА решение № 2901 от 29.07.2025 г., постановено по НАХД № 6462/2024 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 17-ти състав, като вместо него постановява:

ОТМЕНЯ Предупреждение № 11-01-1050/08.03.2024 г., издадено от директора на Агенцията за държавна финансова инспекция, с което на основание чл. 28, ал. 1 от ЗАНН Г. И. Ц., ЕГН [ЕГН], е предупредена за констатирано нарушение на чл. 13, ал. 3, т. 1 от ЗФУКПС.

ПРЕКРАТЯВА административнонаказателното производство, образувано срещу Г. И. Ц. с АУАН № 11-01-1050/19.09.2023 г., съставен от С. В. П.-гл. финансов инспектор от „втори“ отдел на дирекция „Инспекционна дейност“ при Агенцията за държавна финансова инспекция за констатирано нарушение на разпоредбата на чл. 13, ал. 3, т. 1 от ЗФУКПС.

ОСЪЖДА Агенцията за държавна финансова инспекция [населено място] да заплати на Г. И. Ц., ЕГН [ЕГН], сумата от 1079,11 евро /хиляда и седемдесет и девет евро и единадесет евроцента/ - разноски за две съдебни инстанции.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: